

SELLOUT

written by

Adrian Blomqvist

VERSION: 10
14.2.2022

blomqvad@arcada.fi

1. INT. TRAPPHUS - KVÄLL

Hissdörrarna öppnas. Ut i korridoren kliver JOHAN, 50, klädd i ljusblå skjorta och mörk jacka. Stilig kriminalpolis. Han analyserar namnen på varje ytterdörr medan han tar sig fram genom den öde korridoren. Han stannar vid en dörr och knackar på. Johan märker att nyckeln sitter i låset. Instinktivt drar han fram en pistol ur sitt hölster under jackan och öppnar dörren försiktigt. Han smyger in. Lägenheten är mycket stökig, som om någon genomsökt den med brådska.

JOHAN

Felicia?

Johan håller pistolen avslappnat i midjehöjd och granskar raskt men tyst alla rum. Tomt, tomt. Han kommer in i sovrummet och får syn på en KVINNA som ligger livlös på sängen. Under hennes tröja har en mörk blodfläck spridit ut sig och trängt genom tyget.

JOHAN

Helvete.

Johan ställer sig intill kvinnan och känner efter pulsen på hennes blodiga hals. Han suckar. Därefter plockar han fram sin telefon och ringer. Någon svarar.

JOHAN

Kylander här. Jag kom för sent. Hon är död.

(paus)

Skicka hit förstärkning.

Johan ansikte rycker till som om han ångrar det han sagt.

JOHAN

Skicka hit brottsplatsundersökare.

Han rycker till igen.

JOHAN

Skicka hit-

(paus)

Skicka hit-

Johan får inte fram orden. Han stammar och ser mycket obekvämt ut. Inget händer.

CUT TO:

2. INT. ARBETSNUM - MORGON

AXEL, 50, sitter vid ett skrivbord med fingrarna svävande över tangenterna på en laptop. Han är iklädd morgonrock och ser mycket ovårdad ut. Han stirrar intensivt på skärmen. I dokumentet finns hela den föregående scenen utskrivnen i skönlitterär text. Axel ser frustrerad ut och verkar tänka så det knakar. Han suckar djupt och slappnar av. Förutom skrivbordet är arbetsrummet möblerat med en bokhylla och en ensam fåtölj i hörnet. Morgonljuset smyger in genom gardinerna. På väggarna i arbetsrummet hänger diverse diplom och bokaffischer. I bokhyllan finns ett flertal böcker pryddligt uppradade bredvid några pokaler och priser. Böckerna är samtliga delar i en kriminalserie. Axel höjer ett glas whiskey till munnen och tar en ordentlig klunk. Han blundar, sväljer och pustar ut. Axel öppnar ögonen igen och ställer ned glaset. Han böjer sig närmare skärmen med armbågarna på skrivbordsytan. Axels händer griper tag i det rufsiga håret, blicken är likgiltig. I fåtöljen bakom honom uppenbarar sig nu en person. Där sitter Johan, kriminalpolisen. Han tittar på Axel.

JOHAN

Det tog stopp?

Axel tittar upp i taket och sedan ned på skrivbordet igen.

AXEL

Jo.

Johan torkar bort blod från sin hand med ett papper och plockar därefter fram en slickepinne.

JOHAN

Total förstoppning i hjärnkontoret.

Han drar bort papperet och för slickepinnen till munnen.

JOHAN

Vet du-

Den försvinner in i hans mun och därefter börjar han smacka högljutt.

JOHAN

Jag gillar inte vart det här är på väg.

Axel försöker ignorera ljudet.

AXEL

Hurså?

JOHAN

Hurså? En mördad kvinna. Igen.

Han tittar tvivlande på Axel.

AXEL

Kan du vara tystare?

Johan hånler.

JOHAN

Det här är ju din idé.

Axel ignorerar honom och vänder sig om till datorn igen. Han skrapar sig i pannan och fokuserar på texten. Johan ställer sig upp och börjar gå runt skrivbordet. Han tar av sig jackan och kastar den nonchalant. Ett svart läderhölster med pistol hänger i hans armhåla. Johan smackar fortfarande högt och tittar ut genom fönstret. Han suckar ironiskt.

JOHAN

Protagonisten måste ju ha någon "unik" vana.

Johan vänder sig om och tittar ned på Axels glas med whiskey.

JOHAN

Eller hur?

Han tittar på honom men lyckas inte få författarens uppmärksamhet. Johan plockar ut slickepinnen ur munnen och släpper ned den i glaset. Axel reagerar ilsket.

AXEL

Men vad f-

Johan skiner upp. Axel skakar irriterat på huvudet och sänker blicken tillbaka till skärmen. Johan rätar på sig och börjar vika upp sina skjortärmar.

JOHAN

Det börjar nog vara dags att diskutera ditt drickande, men det är inte därför jag är här.

Johan blir färdig med ärmarna och börjar traska runt bakom Axel.

AXEL

Du och jag har inget att diskutera.

JOHAN

Finns massor att diskutera. Din hygien
bland annat.

Axel vänder sig om.

AXEL

Nu räcker-

Johan är borta. Axel ser förvånad ut. Han sniffar sig diskret i armhålan och vänder sig tillbaka. Han hoppar till av överraskning när Johan plötsligt sitter på skrivbordet intill datorn med benen i kors. Han pekar bestämt på Axel.

JOHAN

Summa summarum, drick mindre, duscha
mera och skriv bättre. Annars är du
snart en lika stor klyscha som allt
det där.

Johan nickar mot datorn. Han ställer sig upp och försvinner. Axel stirrar ilsket på skärmen och fortsätter att läsa. Han avbryts av ljudet av böcker som faller till golvet. Axel vänder sig om. Johan sitter i fåtöljen och har precis gjort rum för sina fötter på det lilla bordet intill honom. Han tittar Axel i ögonen när han knuffar ned de sista böckerna med foten. Axel vänder sig till skärmen igen, himlar med ögonen och börjar sakta men säkert skriva.

CUT TO:

3. INT. LÄGENHET - KVÄLL

Johan är tillbaka i det stökiga sovrummet, endast iklädd skjorta denna gång. Han ser sig omkring. Något är fel. Hans blick stannar på den livlösa kvinnan. Han går närmare och ställer sig ovanför henne. Johan tittar ned på hennes bleka ansikte. Kvinnan slår plötsligt upp ögonen och gör en kraftig inandning.

JOHAN (O.S.)

(sarkastiskt)

Klyftigt Axel! Det här var ju jävligt
banbrytande.

CUT TO:

4. INT. ARBETSNUM - MORGON

Axel har slutat skriva och tittar likgiltigt på datorskärmen. Johan går av och an bakom honom. Han skakar på huvudet, stannar och tittar på skärmen.

JOHAN

Och nu använder hon sina sista andetag för att ge mig något klurigt tips, som till exempel-

CUT TO:

INT. LÄGENHET - KVÄLL

KVINNA

(viskande)

Lita... inte... på... Gu-Gustav...
Han- Han...

CUT TO:

INT. ARBETSNUM - MORGON

Johan håller upp sina händer och låtsas se förvånad ut.

JOHAN

Och så dör hon.

Han tittar upp i taket och viftar med pekfingret.

JOHAN

Vilket är märkligt för hon var ju redan död. Jag kollade ju hennes puls.

Axel suckar och lutar sig bakåt i kontorsstolen. Johan tittar på honom.

JOHAN

Du börjar bli slarvig. Plot holes är inget att leka med.

Axel sluter ögonen. Han ser ut att ha huvudvärk.

AXEL

Men håll nu käften.

Det blir tyst. Axel sätter sig upp och tittar sig omkring. Johan är borta. Axel ser lättad ut och slår på den lilla radioapparaten som står på skrivbordet. Väderleksrapporten för sjöfarande hörs.

RADIORÖST

...Plus fyra. Kallan plus tre. Kotka
Rankö plus fem. På norra Östersjön
varnas för hård vind...

Axel hinner knappt börja läsa förrän radiorösten drunknar i ett skrålande ljud. Plötsligt hörs Johans röst från högtalaren.

JOHAN (O.S)

(ur radio)

Och i Axel Reuters huvud är det
EXTREMT vindstilla.

Axel sträcker sig hastigt fram och slår av radion. Johan sitter i fåtöljen. Han suckar med en lättnad i rösten.

JOHAN

Det är nog en jävla tur att jag inte
finns på riktigt.

Axel börjar skriva igen.

JOHAN

Den här boken blir den tionde. Det är
faktiskt imponerande.

Johan sätter sig upp och tittar på Axel.

JOHAN

Men man kan inte bortse från fakta.
Böckerna håller inte samma standard
längre, det vet alla.

(paus)

Som jag ser det har du två val.

Johan ställer sig upp. Med händerna i byxfickorna går han fram till bokhyllan och tittar på bokserien. Hans blick går av och an från den äldsta boken till den nyaste.

JOHAN

Om du vill fortsätta skriva de här så
måste berättelserna bli bättre.

(paus)

Om inte så avslutar du.

Axel hejdar sig. Han tittar in i väggen. Tvivlande och osäker. Johan tittar på honom med allvar i blicken.

JOHAN

Jag vet att du har tänkt tanken. Tio
böcker räcker.

(paus)

Jag är färdigskriven, Axel.

Axel sluter ögonen och gör en djup inandning med näsan.

AXEL

Du vet precis varför jag fortsätter.

Johan vänder om och går fram till ett prydligt spritskåp av
glas.

JOHAN

Att behöva pengar är väl ingen orsak
att ge upp kreativiteten?

Ovanpå skåpet står ett inramat fotografi av en leende flicka
omkring 12 år gammal. Johan plockar upp det och tar sig en
närmare titt.

AXEL

Skulder är skulder.

JOHAN

Märkliga prioriteringar.

Johan tittar på flaskorna och sedan ned på fotot igen.

JOHAN

Och jag som inte tänkte börja prata om
ditt drickande-

AXEL

(avbrytande)

Nej, nå gör då som jag redan har sagt
och håll käften!

Axel slänger en ilsken blick på Johan och sedan raskt
tillbaka till datorn. Johan ser likgiltig ut och ställer ned
fotografiet.

JOHAN

Tror du själv att det du skriver nu
blir bra?

Axel ställer sig upp och sträcker på sig så att axlarna och
nacken knakar. Med händerna i badrocksfickorna och blicken i
golvet går han långsamt fram till Johan. Han stannar precis
framför honom och stirrar huvudkaraktären djupt i ögonen.

AXEL

Vare sig boken blir bra eller inte så
är du fanimej inte färdigskriven.

(paus)

Läsarna vill ha Kylander och Kylander
ska de få.

Johan verkar obekvämt men brister därefter ut i ett hånleende.

JOHAN

Vilka läsare?

Axel höjer pekfingret hotfullt och stirrar på Johan med
mordisk blick. Johan, ändå en aning nervös, petar bort Axels
finger och suckar.

JOHAN

Jag vill ju bara ditt eget bästa.

Axel allvarliga blick försvinner. Han skrattar.

AXEL

(sarkastiskt)

Mitt eget bästa!

Johan ser förbluffad ut. Axel skakar på huvudet och går
tillbaka till skrivbordet. Han sätter sig vid datorn igen.

AXEL

Behåll din kritik för dig själv. Jag
är författaren och du är bara-

(paus)

Mitt levebröd.

Axel fortsätter att skriva. Johan ser irriterad ut. Han går
fram till bokhyllan igen och plockar upp en pokal i glas och
tittar på den.

JOHAN

Jag har hållit mig från att säga det
här en lång tid nu, Axel, men nu har
jag fått nog.

Axel sneglar på pokalen och fortsätter sedan att skriva.
Takten ökar. Johan börjar cirkulera skrivbordet. Han blir
ironiskt poetisk.

JOHAN

Jag trodde att den där enastående
kriminförfattaren jag en gång kände
fanns kvar.

Johan gestikulerar en rubrik i luften.

JOHAN
"Carl-Axel Reuters oförväntade
comeback!"

Axels blick blir argare. Han skriver snabbare och snabbare.
Johan står nu framför honom.

JOHAN
Jag trodde att en gnutta kreativitet
och originalitet fortfarande gömde sig
någonstans inuti det här lata och
försupna skalet.

Johan sätter sig på skrivbordskanten och tittar på pokalen.

JOHAN
Men vet du vad?

Han tittar på Axel och placerar därefter pokalen intill
datorn. Han blir allvarlig.

JOHAN
Jag hade fel.

Johan ställer sig upp och kommer närmare Axel.

JOHAN
Det blir ingen comeback, Axel.

Han försvinner och dyker upp på andra sidan om Axel, bara
centimeter från hans ansikte.

JOHAN
Du är en fullständig SELLOUT.

Axel exploderar av ilska, plockar upp pokalen och kastar den
med full styrka.

AXEL
HÅLL KÄFT!!

Pokalen flyger genom rummet och rakt in i spritskåpet. Ljudet
av glas som krossas ekar. Det blir knäpptyst. Johan är borta.
Axel andas tungt och tittar på scenen han just orsakat. Han
går fram till det krossade skåpet och tittar ned på
förödelserna. Två förstörda flaskor whiskey och det inramade
fotografiet ligger bland glasskärvarna. Axel plockar upp en
flaskhals och mumlar något före han rastlöst släpper den till
golvet igen. Han går tillbaka till skrivbordet.

5. INT. BOKHANDEL - FÖRMIDDAG

(6 månader senare)

Axel sitter vid ett bord med ett flertal exemplar av den nya boken. Han är klädd i kavaj och ser prydligare ut än tidigare. En lång kö av människor står och väntar på att få sina böcker signerade. Axel hälsar glatt på sina fans medan han raskt signerar deras exemplar. Han ser ut att njuta av denna stund. Han säger hejdå åt föregående person och tittar upp på nästa i kön. Axels leende försvinner. Framför honom står Johan. Han drar fram sin pistol ur hölstret, riktar den mot Axels panna och skjuter.

PANG!

En ung kvinna som är nästa i kö viftar med handen framför Axel. Han kvicknar till och ser förvirrad ut. Han har svårt att koncentrera sig. Kvinnan räcker fram sin bok och Axel dröjer med att ta emot den. Han lyckas samla sina tankar och signerar raskt. När han tittar ned på sin namnteckning blir han förskräckt. "SELLOUT" skrivet i tydliga versaler. Axel täcker snabbt ordet med några snabba drag med tuschpennan.

AXEL

Ur-ursäkta, jag-

(paus)

Vet du vad, ta en ny.

Axel öppnar ett av de andra exemplaren på bordet och signerar. Han räcker fram boken till kvinnan och tvingar fram ett leende. Hon ser obekvämt ut men tar emot den och försvinner. Axel stirrar ut i tomheten.

SLUT